

ח:

עין משפט
גר מצוה

מז א מ"י שם הלכה יא:
 [ב מ"י פ"ג מהל' נדרות
 הלכה ו:]
 מה ג מ"י שם הלכה ח:
 מה ד מ"י פ"ד מהל'
 נדרות הלכה ו:

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

ורבי יהודה טי סבר ליה ברבי. דהאומר חדלי והמנן הרני מיר (מן התרנן) כמנין וכו' אמר רבי יהודה מעשה וכו' אי אמרת בשלמא מירות הדנה קביל עליה דכיון שהשלים מת כלומר נראה נופל וכו' לאן השלמה שהדנה מירות שחייבוהו כממס כיון שהשלים אותם

ר' יהודה סבר לה כרבי דתנן רבי אומר אין זוה מנלה אחת לשלשים יום ואיזהו שמנלה אחת לשלשים יום האומר [הרי] עלי נזירות כשער ראשי וכעפר הארץ וכחול הים ורבי יהודה מי סבר לה כרבי והתנן הריני נזיר כבמנין ימות החמה (ב) וכו' א"ר יהודה מעשה היה וכיון שהשלים מת אא"ב נזירות קא ממקבל עליה היינו מעמא דכיון דהשלים מת אלא א"א חדא נזירות קבל עילויה מי הוי השלמה כלל ועוד מי סבר לה כרבי והא בתנא רבי יהודה אומר הריני נזיר מנין הילקטי קרין ומנין שבלי שמיטה מונה נזירות כבמנין הילקטי קרין וכמנין שבלי שמיטה מנין שאני ומי שאני ליה לרבי מנין והתנא (ב) הריני נזיר כמנין ימות החמה מונה נזירות כמנין ימות החמה כימי הלבנה מונה כימי הלבנה רבי אומר עד שיאמר נזירות עלי כמנין ימות החמה וכמנין ימות הלבנה רבי יהודה סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא סבר לה כותיה בחדא (ג) נזירות קביל עילויה ופליג עליה בחדא דרבי רבי יהודה שני ליה מונה ודרבי לא שני ליה מונה: (ד) ת"ר הריני נזיר כל ימי חי הריני נזיר עולם הרי זה נזיר עולם ואפילו מאה שנה אפילו אלף שנים אין זה נזיר עולם אלא נזיר לעולם: ת"ר הריני נזיר ואחת ימונה שנים ועוד מונה שלש ושוב מונה ארבע פשיטא מהו דתימא ושוב כי בולאו והויא ליה שית קמ"ל דלא: (ה) ת"ר הריני נזיר סומכוס אומר הן אחת דיגון שנים שטריגון שלש שטריגון ארבע פונטיגון חמש: (ו) ת"ר יבית עגול דיגון שטריגון פונטיגון אינו מממא מממא שטריגון מממא בנגעיס מ"ט למטה הוא אומר יקר קירות הרי כאן ארבע; אומר קיר קירות הרי כאן ארבע;

הדרך על כל בנויי

אחמח ועוד מוסיף ומזוה שלשה שבאר"ה נזיר ואחמח ועוד ושוב (ארכש) ומקשה פשיטא מהי' הדימה ושוב כי כוליה וממי שית קמ"ל ללא: הריני' נזיר וסובבם הדימה ושוב אחת. פי' אם אמר כי הוא אחת כדלמחר בעלמא (שם דף טז) שכן בשלש יוין אחת קורין וכו': ד' רבון שהם. בשלש יוין טריבון שלש טריבון ד' פונטיבון וכו' כמו בשלש יוין: עני'. להוליל ואיני לו ד' וזוהי יוין מטמא נגעם כדמסיח מהי' קדושת ואיני נגעם עומד: וכו'.

הדרן עלך כל בינויי

אָמַר ה' וְאִתּוֹ דָּגְרָסִי כְּמִין צְבִילִי שְׂמִיטָה שֶׁהַשְּׂדֵה הַפֶּקֶד וּלְכָל
 מִין הַלֵּקֶטִי קִץ וְצְבִילִי שְׂמִיטָה. וְיֵאָמַר מִנְּחָל ל' וְל' מִלְּמִין הָיָה
 אֶרֶץ דְּרָבִי דָּלָּ לְרִנָּה אִלּוּ הָיָה הָאֵם מֵאֵה לִקְטִי קִץ לְרִנָּה לְהוֹת מִנְּחָל
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֶת אֱלֹהֵי הָאֵם. וְהַשְּׂדֵה דְּלִמַּר כְּמִין הָאֵם אִלּוּ כְּמִין הַלֵּקֶטִי קִץ
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה רַבִּי הַיְּהוּדָה לְעִיל כִּיּוֹן שֶׁשְּׂהִלִּם מֵת אָבֵל גְּבִי קוֹפֶה דְּנִירֻת
 דְּכַפְרִישָׁא; רַבִּי אֲמַר עַד שִׁאֲמַר נִירֻת עָלֵי כְּמִין יְמוֹם הָאֵם.
 וְכְּמִין יְמוֹת הָאֵם דְּחַד נִירֻת הוּא קְבִיל עָלֵיהּ כְּמִין יְמוֹת הָאֵם
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה. דְּמִן שָׁנִי לִי הוּא רַבִּי כְּמִין נִירֻת עָלֵי אֲשִׁילִי מֵאֵה שְׁנֵה
 הָיָה מִשּׁוֹךְ דְּלִי לִי קִיטוֹת דְּכִאֲמִרְתָּן לְעִיל [א:] רַבִּי נִירֻת נִירֻת וְאִתּוֹ
 אֲמַר רַבִּי נִירֻת וְאִתּוֹ. מִנְּחָל שְׁלֹשׁ נִירֻת. הָרִנָּה רַבִּי נִירֻת
 שְׂבִיב שְׂמִיטָה קְבִיל רֹבֵד לִי עָלֵי נִירֻת אִלּוּ הָיָה דְּכִאֲמִרְתָּן וְהוּא
 וְאִתּוֹ אֲמַר רַבִּי נִירֻת נִירֻת מִנְּחָל גְּבִי טְרִיגוֹן מִנְּחָל גְּבִי טְרִיגוֹן מִנְּחָל
 אֲדָם לְקַבֵּל עָלֵי נִירֻת; בֵּינָם עֲבֹל. שָׁחַן לִי וְיִזִּית אִלּוּ בֵּית דִּיגוֹן
 וְיִשְׁתַּחֲוֶה לִי מִנְּחָל אִין מִנְּחָל גְּבִיגִיט טְרִיגוֹן שְׂדֵה לִי אֲרַעַר וְיִזִּית
 לְמַלְמַלֵּה אֲמַר אֲמַר. וְהִנֵּה הִנֵּגַע כְּבִירֻת הַבֵּית קְבִירֻת לִי לְמַלְמַלֵּה
 וְהִנֵּגַע הוּא לְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיִזִּית שְׂחָל מִן הַיָּד לֵא שְׂחָל
 וְיִזִּית לְמַלְמַלֵּה אֲמַר אֲמַר. וְהִנֵּה הִנֵּגַע כְּבִירֻת הַבֵּית קְבִירֻת לִי לְמַלְמַלֵּה

זה קיר שהוא בקירות הוי אמר זה קיר ויות וי"ל דאי לא אתא אלא לדרשא דהכא לכתוב דרשי' מניה איזהו קיר שהוא בקירות ולכא' למימר דכולא להך דרשא איצט' וי"ל דאי כחך

(א) ר"ל שאנו יכול לגלות אחר נזירות דתקופות.

מסורת הש"ס

(א) [תוספת' פ"א ע"ש
ערכין ט: ע"ש], (ב) גי' א"מ
חדא גירות, (ג) [לעיל א.
תוספתא פ"א, (ד) [תוספת'
רפ"א ע"ש] כ"כ קסד:
ע"ש, (ה) נגעים פ"ב מ"א
כ"כ סס ע"ש תוספתא
לנגעים פ"ו, (ו) גירסת א"מ
ה"ט,

נוסחת הריב"ן

(א) שלשים יום: (ב) נדירות:
 (ג) שלשים:
 (ד) נדירות: (ה) שלשים:
 (ו) שלשים: (ז) ששים ימים:
 (ח) לנדירות:
 (ט) שלם: (י) שלשים:
 (כ) שלשים שלשים: (ל) כל:
 (מ) מקרי: (נ) ביתך כדליתא:
 (ס) כל: (ז) חלם: (ח) מין:
 (ט) אחי: (י) שלשים יום:
 (יא) חלם כל:
 (יב) הוא קדיל עלים:
 (יג) שדי: (יד) קבל עליו נדירות:
 (טו) ממהן יום ממה חלם דין:
 (טז) ששים יום: (יז) רבי:
 (יח) רבי: (יט) רבי מרדכי:

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות מהר"ב

נשבור
 א' חוב' ד"ה ור"י מי סבר
 ליה כרבי וכו' ולכן שייך לו
 לטון השלמה מלך, נ"ב נאן
 הקד' ולחצי' נ"ב ח"ד
 א"כ"כ לר"י וכו' יהיה פ"י
 חסר על א"כ"כ א"מ:
 ב' באר' ה"י עומת
 תמיון שהשלים מת' [שלאחר]
 שלשים ומתקן תיבות מת'
 שאל' ור"ב שפ"ד חסר
 א"מ: ג' באר' חסר
 מכלל וכו' כמו שכתבתי
 נ"ב אלל ג"ה חסר
 שכתבתי ג"ה א"מ

מוסף רש"י

אפילו מאה שנה בו
אין זה נזיר עולם. שהא
מגלה כסף שלשים, אלא
נזיר לעולם. דכחיה
ניירות אריכותא דמי וליט
מוסר כנגלות כל ימי
העולם. (רש"י א.א.א.)
הן אחת בו. כלומר
לא פירש כמה ניירות מו
ואמר הכיני נזיר הינא היינו
ניירות אחת לשלשים יום,
ויכולם הינא ריגון עריון
לא יאמר לא יאמר.

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones